

Łódź, dnia 20 grudnia 2024 r.

**Komisja Uniwersytetu Łódzkiego
do spraw stopni naukowych
w dyscyplinie nauki prawne
ul. Kopcińskiego 8/12
90-232 Łódź**

**Pan
dr Jacek Jaśkiewicz**

DECYZJA nr 29/ST/2024

Na podstawie art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm., dalej: k.p.a.), art. 178 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, dalej: ustawa), § 3 ust. 3 oraz § 12 ust. 15 Regulaminu określającego szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 660 z dnia 27 stycznia 2020 r. ze zm. (dalej: Regulamin), § 31 ust. 1 oraz § 34 Statut Uniwersytetu Łódzkiego przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 440 z dnia 27 maja 2019 r. ze zm. (dalej: Statut), Zarządzenia nr 182 Rektora UŁ z dnia 28 września 2020 r. w sprawie: powołania komisji do spraw stopni naukowych działających w Uniwersytecie Łódzkim, ich przewodniczących oraz zastępców ze zm.

Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne

**odmawia Panu dr. Jackowi Jaśkiewiczowi nadania stopnia doktora habilitowanego
w dyscyplinie nauki prawne**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, dalej: ustawa), stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
  - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
  - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji

międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub

c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Jednocześnie osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

W myśl art. 220 ust. 1 ustawy, postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego, składany do podmiotu habilitującego za pośrednictwem RDN.

2. Wniosek obejmuje:

1) opis kariery zawodowej;

2) wykaz osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2;

3) wskazanie podmiotu habilitującego wybranego do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Z kolei art. 221 ustawy stanowi:

1. RDN dokonuje oceny formalnej wniosku oraz przekazuje go podmiotowi habilitującemu w terminie 4 tygodni od dnia jego otrzymania.

2. W terminie 4 tygodni od dnia otrzymania wniosku przez podmiot habilitujący może on nie wyrazić zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i zwrócić wniosek do RDN.

3. W przypadku niewyrażenia zgody, RDN niezwłocznie wyznacza inny podmiot habilitujący i przekazuje wniosek temu podmiotowi. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. W terminie 12 tygodni od dnia otrzymania wniosku RDN wyznacza 4 członków komisji habilitacyjnej, w tym przewodniczącego i 3 recenzentów, spośród osób posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędących pracownikami podmiotu habilitującego ani uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego albo instytutu międzynarodowego, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego.

5. Podmiot habilitujący, w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez RDN, powołuje komisję habilitacyjną. Komisja składa się z:

1) 4 członków wyznaczonych przez RDN;

2) 2 członków posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora, zatrudnionych w podmiocie habilitującym, w tym sekretarza;

3) recenzenta posiadającego stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędącego pracownikiem podmiotu habilitującego.

6. Recenzentem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4 i 5, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli RDN lub podmiot habilitujący uzna, że osoba ta posiada znaczący dorobek w zakresie zagadnień związanych z osiągnięciami osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

7. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat dwukrotnie nie dochowała terminu, o którym mowa w ust. 8.

8. Recenzenci, w terminie 8 tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2, i przygotowują recenzje.

9. Komisja habilitacyjna przeprowadza kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych lub artystycznych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu habilitującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję kolokwium w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
- 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy kolokwium mogą wypowiadać się w jego toku

- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

9b. Kolokwium habilitacyjne ma charakter publiczny, z wyłączeniem kolokwium w zakresie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 3.

9c. Kolokwium habilitacyjnego nie przeprowadza się, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

10. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

11. Komisja habilitacyjna w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania recenzji przekazuje podmiotowi habilitującemu uchwałę, o której mowa w ust. 10, wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

12. Na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 10, podmiot habilitujący, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna.

12a. W przypadku utraty przez podmiot habilitujący uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w danej dyscyplinie:

- 1) przed powołaniem komisji habilitacyjnej - postępowanie w sprawie nadania tego stopnia jest prowadzone przez podmiot wyznaczony przez RDN;
- 2) po powołaniu komisji habilitacyjnej - komisja ta kontynuuje czynności, o których mowa w ust. 8-11.

12b. W przypadku, o którym mowa w ust. 12a pkt 2, podmiot habilitujący, który utracił uprawnienie do nadawania stopnia doktora habilitowanego w danej dyscyplinie, przekazuje podmiotowi habilitującemu wyznaczonemu przez RDN dokumentację postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w tym uchwałę komisji habilitacyjnej podjętą zgodnie z ust. 10 wraz z uzasadnieniem. Do podmiotu wyznaczonego przez RDN przepis ust. 12 stosuje się.

13. W przypadku wycofania wniosku po powołaniu komisji habilitacyjnej:

- 1) ten sam wniosek nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w innym podmiocie habilitującym;
- 2) wnioskodawca nie może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez okres 2 lat.

14. Senat albo rada naukowa określi:

- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego;
- 2) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zwalniania z tej opłaty;
- 3) sposób wyznaczania członków komisji habilitacyjnej.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, co następuje.

Na podstawie wniosku dr. Jacka Jaśkiewicza, złożonego do Rady Doskonałości Naukowej, zostało wszczęte postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego

w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Rada Doskonałości Naukowej przekazała wniosek Uniwersytetowi Łódzkiemu jako podmiotowi habilitującemu wskazanemu przez Habilitanta. Wniosek został następnie przekazany Wydziałowi Prawa i Administracji UŁ, w ramach którego funkcjonuje Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne. Komisja postanowieniem nr 24/ST/2024 z dnia 22 marca 2024 r. wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania habilitowanego dr. Jacka Jaśkiewicza.

Następnie uchwałą z 17 maja 2024 r. Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne przyjęła postanowienie nr 36/ST/2024 w sprawie powołania składu komisji do przeprowadzenia przedmiotowego postępowania habilitacyjnego w składzie:

- przewodniczący komisji – prof. dr hab. Jacek Barcik – Uniwersytet Śląski w Katowicach,
- recenzent - prof. dr hab. Jan Barcz – Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie,
- recenzent - dr hab. Justyna Łacny, prof. PW – Politechnika Warszawska,
- recenzent - dr hab. Magdalena Słok-Wódkowska, prof. UW – Uniwersytet Warszawski,
- recenzent - prof. dr hab. Andrzej Bator – Uniwersytet Wrocławski,
- członek komisji - dr hab. Mariusz Golecki, prof. UŁ - Uniwersytet Łódzki,
- sekretarz - dr hab. Jerzy Leszczyński, prof. UŁ - Uniwersytet Łódzki.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jackowi Jaśkiewiczowi odbyło się 28 listopada 2024 r. za pośrednictwem łączu teleinformatycznych, przy użyciu aplikacji MS Teams.

W związku z tym, że w toku postępowania zostały przedstawione cztery recenzje tym dwie pozytywne oraz dwie negatywne, przewodniczący komisji poinformował uczestników posiedzenia, że w takim przypadku mają zastosowanie dwa przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Zgodnie z art. 221. ustęp 10, zdanie 3, opinia komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej dwie recenzje są negatywne. Z kolei art. 221. ustęp 9c, w przypadku co najmniej dwóch recenzji negatywnych zobowiązuje komisję habilitacyjną do nieprzeprowadzania kolokwium habilitacyjnego.

W toku posiedzenia recenzenci zreferowali sporządzone recenzje, a poszczególni członkowie Komisji habilitacyjnej przedstawili swoją ocenę dorobku naukowego dr. Jacka Jaśkiewicza.

Pierwszy z recenzentów – prof. dr hab. Jan Barcz - argumentując swoje stanowisko w zakresie pozytywnej konkluzji recenzji, podkreślił pozytywne aspekty dorobku dr. Jacka Jaśkiewicza. Jednocześnie zwrócił uwagę na sformułowane w jego recenzji zastrzeżenia do monografii pt. „Unijna polityka rozwoju w perspektywie polityki prawa. System, instytucje, procedury”, wskazanej przez Habilitanta jako jego główne osiągnięcie naukowe. Zauważył, że dotyczyły one przede wszystkim kwestii metodologicznych oraz tytułu nieoddającego zakresu przedmiotowego książki, poświęconej przede wszystkim polityce spójności, a nie polityce rozwoju. Recenzent podkreślił, że wartością pracy jest przypomnienie dorobku Leona Petrażyckiego, którego teoria została ciekawie przedstawiona i sam zamiar badawczy uznał za ciekawy, choć można mieć zastrzeżenia do jego realizacji. Podkreślił również osiągnięcia praktyczne dr. Jacka Jaśkiewicza jako sędziego orzekającego m.in. w sprawach wykonania funduszy unijnych, czy programów unijnych, które w jego ocenie mogłyby równoważyć niewielkie zaangażowanie w badaniach objętych projektami grantowymi.

Kolejny z recenzentów - prof. dr hab. Andrzej Bator - zaznaczył, że przygotowując recenzję skupił się na zagadnieniach teoretycznych i w tym zakresie dostrzegł wartość w odwołaniu się przez Habilitanta do Petrażyckiego. Podkreślił, iż ujęcie to nie jest może nowatorskie, ale próbę adaptacji jego dorobku do teoretycznego ujęcia polityk unijnych uznał za inspirującą i ciekawą. Inne podjęte w monografii wątki teoretyczne, jak postpozytywizm, zdaniem Recenzenta, nasuwają wątpliwości w kontekście dobrego rozumienia ich przez

Habilitanta. Jednak według prof. dr. hab. Andrzeja Batora miało to znaczenie drugorzędne, ponieważ Autor monografii z nich nie korzystał. Zamiar badawczy Habilitanta nie został, jego zdaniem, w pełni osiągnięty, gdyż brak w monografii adaptacyjnego wykorzystania dorobku Petrażyckiego, a pewne odniesienia do niego pojawiają się w pojedynczych uwagach. W monografii dr Jacek Jaśkiewicz odchodzi od instrumentalizmu teorii Petrażyckiego, ale elementy komunikacyjnej teorii prawa, jakby oczywiste do zastosowania w badaniach nad projektowaniem i wdrażaniem polityk Unii Europejskiej, są nieobecne; podobnie brak odniesień do Habermasa. Natomiast, według Recenzenta, dobrze opracowane zostały fragmenty teoretyczne dotyczące *soft law*, norm planowych i programowych. Z kolei elementy teoretyczne same w sobie są interesujące i wartościowe, ale nie rozwiązują postawionego problemu aktualności i użyteczności teorii Petrażyckiego dla prawa europejskiego, problemu, który sam stawia do rozwiązania Habilitant. Monografia imponuje rozmiarem, jest dobra we wprowadzeniu teoretycznym, ale niedokończona w aspekcie zastosowania teorii polityki prawa do prawa europejskiego. W rezultacie, zdaniem prof. dr. hab. Andrzeja Batora, praca zasługuje na minimalną ocenę pozytywną.

Następna recenzentka - dr hab. Justyna Łacny, prof. PW – oceniając pracę, wskazała, że Jej zdaniem nie została ona zakończona, a Habilitant postawił sobie zadanie zbyt ambitne, które nie zostało osiągnięte. Według Recenzentki problemem jest stwierdzenie co jest przedmiotem tej pracy: ma nim być polityka rozwojowa, ale Habilitant nie odczytuje jej tak, jak to jest określone w traktatach, czy w ogóle w prawie unijnym, lecz proponuje swoje autorskie podejście. W doktrynie prawa unijnego o zakresie i rozumieniu polityki rozwojowej brak jest dyskusji na ten temat, podczas gdy Habilitant przedstawia swoje stanowisko w taki sposób, jakby taką dyskusję toczył. Za błąd metodologiczny dr hab. Justyna Łacny, prof. PW uznała zakreślony przez Autora obszar badawczy. Negatywnie oceniła także poruszanie wielu pobocznych kwestii, takich jak np. komparatystyka, problemy praworządności, rynek wewnętrzny itd. Jej zdaniem Habilitant nie do końca dobrze porusza się na gruncie prawa Unii Europejskiej, a dokonane przez niego analizy prawa unijnego mają charakter odtwórczy. Za najciekawszy element pracy Recenzentka uznała rozważania o prawie polskim. Zarzuciła również pracy dużą liczbę błędów merytorycznych. Oceniając dorobek Habilitanta, Recenzentka zauważyła, że uczestniczył tylko w jednym projekcie badawczym, co uznała za zaskakujące w przypadku osoby o tak dużym dorobku.

Ostatnia recenzentka - dr hab. Magdalena Słok-Wódkowska, prof. UW - podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w treści recenzji zawierającej negatywną konkluzję. Stwierdziła, że podstawowe wątpliwości dotyczą zakresu pracy i uznania jej za badanie polityki spójności. Zdaniem Recenzentki treść monografii przekracza zakres polityki spójności. Zawiera zestaw szeregu różnych informacji na podstawowym poziomie, często podręcznikowych. Recenzentka podkreśliła, że elementem przesądzającym o negatywnej ocenie były błędy merytoryczne, zwłaszcza w części dotyczącej wieloletnich ram finansowych, zagadnienia fundamentalnego. W monografii błędnie została podana instytucja, która przyjęła wieloletnie ramy finansowe. Recenzentka zgodziła się w pełni z wypowiedzią dr. hab. Justyny Łacny, prof. PW, że Habilitant niezbyt dobrze czuje się w systemie prawa unijnego. Lepiej oceniła fragmenty dotyczące prawa polskiego, wyraziła jednak wątpliwości co do sposobu odzwierciedlenia w nich zadeklarowanego przez Autora zakresu pracy. Zdaniem Recenzentki trudno odnaleźć w pracy deklarowany zakres, gdy chodzi o prawo Unii Europejskiej. Dominuje w niej omówienie prawa polskiego z punktu widzenia wdrażania polityki spójności i dysponowania funduszami strukturalnymi. Podkreśliła także niewielką liczbę nawiązań do teorii prawa Petrażyckiego. W opinii Recenzentki działalność praktyczna Habilitanta wyjaśnia brak zaangażowania w projekty grantowe, ale tego nie usprawiedliwia.

Sekretarz komisji - dr hab. Jerzy Leszczyński, prof. UŁ - stwierdził, że z przepisów ustawy należy wyprowadzić wniosek, iż wobec dwóch recenzji negatywnych komisja

habilitacyjna nie dokonuje merytorycznej oceny spełnienia wymagań ustawowych dla uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Ocena osiągnięć Habilitanta zamyka się w treści recenzji, z którymi komisja habilitacyjna się zapoznała. Jego zdaniem komisja miała możliwość usłyszeć podsumowania recenzji dokonane przez każdego z recenzentów i to jest wystarczające dla prawidłowego przebiegu posiedzenia.

Przewodniczący komisji – prof. dr hab. Jacek Barcik - zauważył, że sam tytuł monografii wskazuje na bardzo ambitne założenie badawcze, daleko wykraczające poza dogmatykę prawa europejskiego. Jego zdaniem tego rodzaju prace wymagają pewnych pogłębionych umiejętności warsztatowych, tym bardziej, jeżeli potrzebna jest znajomość teorii i filozofii prawa. Praca habilitacyjna szczególnie nadaje się na taką tematykę, jednak według Przewodniczącego komisji, zadanie to przerosło Habilitanta. Prof. dr hab. Jacek Barcik krytycznie ocenił oparcie się przez Autora monografii na nieaktualnym stanie prawnym, koncepcjach filarowej konstrukcji Unii Europejskiej i trójpodziale władzy w tej organizacji.

W związku z powyższym, mając na uwadze dyspozycję art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Komisja habilitacyjna podjęła, większością głosów (4 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 2 głosy „wstrzymujące”), uchwałę zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania dr. Jackowi Jaśkiewiczowi stopnia habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Uchwała Komisji habilitacyjnej zawierająca negatywną opinię w sprawie nadania dr. Jackowi Jaśkiewiczowi stopnia habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne została następnie przedstawiona na posiedzeniu Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne, które odbyło się 20 grudnia 2024 r.

Uwzględniając treść art. 221 ust. 12 zd. 2 ustawy, zgodnie z którym podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna, należy zauważyć, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne była związana okolicznością przyjęcia przez Komisję habilitacyjną negatywnej opinii w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Jackowi Jaśkiewiczowi. Oznacza to, że była zobligowana do podjęcia uchwały o przyjęciu decyzji odmawiającej nadania ww. stopnia. Uchwałę tę podjęto w głosowaniu tajnym, następującym stosunkiem głosów:

- ogółem uprawnionych do głosowania – 74
- obecnych uprawnionych do głosowania – 64
- głosowało osób – 41
- głosów nieważnych – 0
- głosów „za” – 38
- głosów „przeciw” – 1
- głosów „wstrzymujących się” -2

W świetle powyższego postanowiono jak w sentencji decyzji.

Przewodnicząca Komisji Uniwersytetu Łódzkiego
do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne

dr hab. Monika Bogucka-Felczak, prof. UŁ

Pouczenie:

Od decyzji stronie przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej. Odwołanie należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Odwołanie wnosi się do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

- 1) dr Jacek Jaśkiewicz
- 2) a/a